

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem Mgr. Jiřím Gottwaldem v právní věci žalobkyně **I. J.** proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje** se sídlem Olomouc, Jeremenkova 40a, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13.4.2010 č.j. KUOK 37486/2010, ve věci zamítnutí odvolání pro opožděnost,

t a k t o :

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou k soudu v zákonné lhůtě domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo jako opožděné zamítnuto žalobkynino odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 21.12.2009 č.j. SmOl/AŘMV/2/2572/2009/Hýbl.

Namítá, že odvolání podala včas, když:

- 1) prvostupňové rozhodnutí Magistrátu města Olomouce jí bylo doručováno na adresu jejího trvalého pobytu, zatímco ona se tam nezdržovala a výslovně v řízení uvedla adresu pro doručování H. 44,

2) jakkoli jí bylo doručováno na nesprávnou adresu, nemohla nastat fikce doručení dnem 2.1.2010, neboť v tento den byla sobota a lhůty končí až v následující pracovní den;

dále namítá nesprávnost postupu správního orgánu I. stupně.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Krom vyjádření k namítanému nesprávnému postupu správního orgánu I. stupně uvádí, že pokud byly zprvu písemnosti zasílány do H. na uvedenou adresu pro doručování, při doručování jedné ze zásilek majitelka domu a doručovatelka sdělily, že tam žalobkyně nebydlí. Navíc cokoli do spisu žalobkyně zasílala, pak nikoli z H., ale zásilky vždy podávala k poštovní přepravě na Olomoucku. Proto námitku o nesprávnosti užitého místa doručení považuje za účelovou.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba důvodná není.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobkyně dne 30.5.2009 do formuláře „Oznámení přestupku“ sepsaného na místě DI KR Policie Jihočeského kraje PČR uvedla přechodný pobyt v H., kdy dle úředního záznamu policistů též uvedla tuto adresu (H. 44) jako adresu korespondenční. Následně jí byly veškeré písemnosti doručovány na tuto adresu, a to až do 3.8.2009, kdy při pokusu o doručení zásilky Magistrátu města České Budějovice doručovatelka sdělila tomuto správnímu orgánu, že žalobkyně na uvedené adrese nebydlí, bydlí neznámo kde, přičemž majitelka domu doručovatelce sdělila, že tam nějakou dobu bydlela, ale nyní se tam již nezdržuje. Od té chvíle jsou zásilky doručovány na adresu trvalého pobytu žalobkyně T. 115. Dne 21.12.2009 vydal ve věci Magistrát města Olomouce rozhodnutí, které doručoval opět na adresu T. 115, kdy zásilka byla po neúspěšném pokusu o doručení uložena na poště a připravena k vyzvednutí 23.12.2009, žalobkyně si ji skutečně převzala 4.1.2010. Proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce podala žalobkyně odvolání, které předala k poštovní přepravě 19.1.2010, které doplnila 22.2.2010, kde namítala nedoručování zásilek na adresu H. 44, kde si podle jejího tvrzení poštu vyzvedává. Toto odvolání bylo pro opožděnost zamítnuto napadeným rozhodnutím žalovaného, který se v rozhodnutí vůbec nezabývá otázkou, kam mělo být žalobkyni prvostupňové rozhodnutí doručováno a konstatuje toliko den uložení a připravení k vyzvednutí (23.12.2009), z čehož vyvozuje fikci doručení 2.1.2010. Toto rozhodnutí doručuje na adresu T. 115, kde si ho žalobkyně 26.4.2010 přebírá (po nezastižení zásilka připravena k vyzvednutí na poště od 15.4.2010). Následně Magistrát města Olomouce zasílá žalobkyni další zásilky, nově opět na adresu H. 44, kdy zásilka ze 17.5.2010 se vrací s poznámkou „odstěhovala se“, zatímco zásilku z 27.5.2010 si žalobkyně na této adrese přebírá 7.6.2010.

Dle § 19 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu¹⁶⁾, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení; taková adresa může být sdělena i pro řízení, která mohou

16) Zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů.

být u téhož správního orgánu zahájena v budoucnu.

Dle § 20 odst. 1 věty první správního řádu fyzické osobě se písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 3), na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti^{17a)}, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoli bude zastižena.

17a) § 10b odst. 1 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění zákona č. 7/2009 Sb.

V posuzovaném případě uvedla žalobkyně výslovně jako adresu pro doručování adresu odlišnou od místa svého trvalého pobytu, tzn. adresu H. 44. Na tuto adresu jí byl přes jakékoli poštovní závady v doručování správní orgán povinen zásilky doručovat (§ 19 správního řádu stanoví preferenci této adresy proti jiným uvedeným v § 20), a to až do okamžiku sdělení nové adresy pro doručování či do uvedení jiné adresy v žalobkynině podání či na obálce, ve které je takové podání zasláno. Tak totiž účastník dává zcela zjevně najevo správnímu orgánu, jaká je jeho adresa, z níž se správním orgánem komunikuje. Takové podání žalobkyně je ve spise založeno pod č. 28, kdy se jedná o podání Magistrátu města České Budějovice (před delegací věci) učiněné žalobkyní 31.8.2009, kdy žalobkyně u svého jména uvádí adresu T. 115. Od tohoto okamžiku se stala doručovací adresou žalobkyně tato adresa, kterou u svého jména uvedla, tzn. T. 115, a to až do sdělení (uvedení) adresy jiné. Na podání z 25.9.2009 pak žalobkyně uvádí opět jen tuto adresu, totéž na blanketním odvolání z 19.1.2010, totéž na obálce od zásilky, již zaslala doplnění odvolání z 22.2.2010 – zde ovšem poprvé od 31.8.2009 uvádí, že jí má být doručováno do H..

Z uvedeného vyplývá, že adresa H. 44 byla doručovací adresou žalobkyně do 1.9.2009 (kdy bylo správnímu orgánu doručeno její podání z 31.8.2009) a nově od 24.2.2010, kdy bylo doručeno správnímu orgánu její podání z 22.2.2010. Pokud jí bylo v těchto dobách doručováno na jinou adresu, nemohla nastat fikce doručení a doručení je účinné jen, pokud žalobkyně zásilku osobně převzala.

Posuzovanou dobou je v tomto případě však doba doručování prvostupňového rozhodnutí Magistrátu města Olomouce. To bylo vypraveno 22.12.2009, pokus o doručení učiněn, zásilka uložena a připravena k vyzvednutí 23.12.2009 a skutečně převzata 4.1.2010. Všechny tyto okamžiky spadají do doby 1.9.2009 – 23.2.2010, kdy žalobkyně na svých úkonech vůči správnímu orgánu uváděla výhradně adresu T. 115, která tak byla v této době její adresou pro doručování. Bylo-li tedy správními orgány v této době doručováno na adresu T. 115, dělo se tak v souladu se zákonem.

Pro úplnost soud dodává, že obdobnou úpravu doručování a zejména vymezení adresy pro doručování obsahuje zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném od 1.7.2009, kdy teorie i praxe civilního soudního procesu zastává výklad účastníkem sdělené adresy pro doručování tak, jak byl shora popsán, se kterým se podepsaný soud ztotožňuje (srov. Drápal, Bureš: Občanský soudní řád, Komentář, C. H. Beck 2009, str. 311 – 312).

Jakkoli se správnímu orgánu nedařilo od 3.8.2009 do 1.9.2009 doručovat žalobkyni na adresu pro doručování, nezbavovalo ho to povinnosti žalobkyni na tuto adresu doručovat, dokud neuvedla novou adresu pro doručování. Ani neúspěchy při doručování nezbavují správní orgán povinnosti doručovat na adresu, kterou jako korespondenční účastník uvede, ledaže by byly naplněny podmínky § 25 odst. 1 správního řádu, tzn. neúspěchy při doručování by dosáhly takové intenzity, že by bylo lze uzavřít, že účastníku se prokazatelně doručovat nedaří. Ani v takovém případě se však adresou pro doručování nestává jiná adresa; v takovém případě se účastníku doručuje zcela jinak, a to veřejnou vyhláškou.

S ohledem na závěr soudu, že napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručováno v prosinci 2009 a lednu 2010 na adresu, která byla její adresou pro doručování ve smyslu § 19 odst. 3, § 20 odst. 1 správního řádu, shledal soud žalobní bod označený shora č. 1) nedůvodným.

Co do okamžiku doručení uplynutím lhůty krajský soud zdůrazňuje, že pravidla pro počítání lhůt obsažená v § 40 odst. 1 správního řádu se vztahují jen, pokud je na lhůtu vázáno provedení určitého úkonu.

Soudy rozhodující ve správním soudnictví (v poslední době např. Nejvyšší správní soud ČR v rozsudku ze dne 9.12.2009 č.j. 1 As 86/2009-47) opakovaně a konstantně dovozují, že pravidla počítání času podle § 40 odst. 1 správního řádu se nepoužijí pro určení dne doručení, neboť den doručení nastane bez ohledu na úkon účastníka, prostým během času. Nejedná se tak o lhůtu, na jejíž běh by bylo vázáno provedení úkonu. Takovou lhůtou je až lhůta k podání odvolání, jakkoli se počátek jejího běhu odvíjí od okamžiku doručení.

Krajský soud, v souladu s takto ustálenou judikaturou, uzavírá, že nelze-li aplikovat pravidlo obsažené v § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu o tom, že případně-li konec lhůty na sobotu, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den, pak při připravení zásilky (kterou bylo prvostupňové rozhodnutí žalobkyni doručováno) k převzetí dne 23.12.2009, pak došlo k doručení podle § 24 odst. 1 správního řádu desátým dnem ode dne připravení k převzetí (ledaže by žalobkyně skutečně převzala zásilku dříve, což se nestalo). Tímto desátým dnem je pak 2. leden 2010, jakkoli připadl na sobotu.

Odvolací lhůta pak činila 15 dnů, jimiž byly 3. – 17. leden 2010 (§ 83 odst. 1 správního řádu). U počítání této lhůty se již pravidlo § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu uplatní, proto připadl-li 15. den této lhůty (17.1.2010) na neděli, byl posledním dnem k podání odvolání následující den pracovní – pondělí 18.1.2010. Žalobkyně však podala své odvolání k poštovní přepravě až později (19.1.2010). Pokud tedy žalovaný posoudil její odvolání jako opožděné, učinil tak v souladu se zákonem.

Ostatním žalobními body se pak krajský soud nezabýval, když nemají ničeho společného s předmětem napadeného rozhodnutí – opožděností žalobkynina odvolání.

Jelikož žádný z žalobních bodů týkajících se předmětu napadeného rozhodnutí soud důvodným neshledal, žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly v řízení žádné náklady přesahující náklady jeho běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 10. září 2010

Za správnost vyhotovení:
Marcela Jánová

Mgr. Jiří Gottwald, v. r.
samosoudce